

EXPUNERE DE MOTIVE

Realitatea lumii civilizate atestă că protecția plantelor reprezintă nu numai „Cartea de vizită” dar și „certificatul de sănătate al unei agriculturi performante”. Fără protecția plantelor nu poate fi conceput nici un management agricol eficient și nu se pot lua măsuri eficiente de protecția mediului înconjurător.

Pe plan mondial se consideră că protecția culturilor agricole împotriva bolilor, dăunătorilor și buruienilor **reprezintă în etapa actuală unul din elementele strategice ale securității alimentare.**

Dacă am face un bilanț fitosanitar în România, am deduce fără nici un fel de exagerare că agricultura și silvicultura continuă să fie bolnave. Iată doar câteva argumente:

a) produsele de uz fitosanitar sunt asigurate în proporție de numai 20% dintr-un minim necesar;

b) tratamentele fitosanitare sunt atât de mici încât au devenit factor limitativ al producției agricole;

c) îmbruienarea a atins un prag atât de ridicat încât se poate vorbi de „Poluare verde”, care atrage pagube enorme și irecuperabile;

d) dominația buruienilor în favoarea culturilor agricole a devenit un fenomen obișnuit, generalizat și scăpat de sub control;

e) sistemul de agricultură practicat (predominant subzistență) a determinat intensitatea, extinderea și particularizarea atacurilor de boli și dăunători încât controlul și combaterea lor este greu de realizat;

f) apar anual insecte defoliatoare care atacă până la 600.000 ha din care circa 100.000 ha sunt puternic defoliate;

g) 5 arbori din 10 sunt bolnavi iar aproape 2 sunt foarte grav bolnavi; Limantia sp. și Tortrex viridana;

h) declinul și moartea stejarilor a fost continuu asociată cu invaziile repetate ale omizilor păroase;

i) pentru sănătatea plantelor și prin urmare pentru sănătatea agriculturii austeritatea bugetară a fost și rămâne gravă;

j) din cauza celor circa 4.462.000 de exploatații individuale prognoza și avertizarea nu au cui i se adresa.

În sensul celor prezentate mai sus, se poate afirma că starea de criză prin care trece agricultura reprezintă un caz tipic al lipsei măsurilor de protecție a culturilor agricole.

Protecția plantelor nu mai poate fi un poligon de nenumărate încercări și experiențe de natură organizatorică și legislativă.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/1999, republicată în octombrie 2002, a adus mari prejudicii fitomedicinii românești. Prin dezmembrarea direcțiilor fitosanitare județene (înființate chiar de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/1999) s-au înființat serviciile publice pentru protecția plantelor în subordinea consiliilor județene.

Această măsură lipsită de profesionalism a creat un paralelism inutil și dăunător la nivelul tuturor județelor. Aceste servicii nu au un obiect clar de activitate. Multe din aceste servicii nu au funcționat niciodată, iar în prezent majoritatea sunt pe cale de dispariție sau chiar desființate.

Întreg patrimoniul preluat de aceste unități este în cea mai mare parte degradat, nefolosit sau închiriat.

Acestor unități le sunt alocate anual de la bugetul de stat sume de ordinul sutelor de miliarde de lei pentru procurarea produselor de uz fitosanitar, care nu se regăsesc în eficacitatea tratamentelor și rezultatelor economice așteptate.

Activitatea fitosanitară (ca și cea sanitar-veterinară) a fost, este și va continua să fie implicată în procesul de aderare a României în Uniunea Europeană.

Având în vedere greutățile prezentate mai sus, în sectorul de protecție a plantelor, propunem prin acest proiect de lege reorganizarea acestui sector de activitate la nivelul celor din țările Uniunii Europene.

Față de cele prezentate, a fost elaborată propunerea legislativă, pe care o supunem spre adoptare, în procedură de urgență, Parlamentului.

INIȚIATORI,

Deputat PUR-SL - Nicolae POPA

Deputat UDMR - dr. Atilla KELEMEN

Deputat PD - Valeriu TABĂRĂ

Deputat PNL - Adrian SEMCU